

nistrative (teknisk og økonomisk kontrollerende) funktioner for staten, men at sådanne opgaver bør overlades til privat praktiserende arkitekter — skal kommissionen bemærke, at man ved forslagetets udarbejdelse har været opmærksom på de hensyn, der kan tale for at lade projektering af statsbyggeri udføre af privat praktiserende arkitekter, men at man har fundet, at disse hensyn må vige for de både direkte og indirekte fordele, der vil være forbundet med en ordning som den af kommissionen foreslåede. Man må iøvrigt med arbejds- og boligministeriet være enig i, at man ikke har tilstrækkeligt grundlag til at antage, at en hos det offentlige ansat arkitekt ikke samtidig kan bygge for det offentlige og på fuldt tilfredsstillende måde bestride opgaver af administrativ og kontrollerende art.

Som det fremgår af det anførte er det — uanset de afvigende anskuelser, der fra forskellig side er blevet gjort gældende overfor arbejds- og boligministeriet — forvaltningskommissionens standpunkt, at den bedste løsning ville være, om forslaget om indførelse af en amsarkitektordning i det hele kunne gennemføres efter de retningslinier, der er angivet af kommissionen, idet der efter kommissionens opfattelse derved vil opnås den mest rationelle ordning. Forsåvidt arbejds- og boligministeriet i betragtning af de forskellige hensyn, der gør sig gældende i sagen, imidlertid måtte finde, at det for ordningens gennemførelse vil være af betydning, at forslaget modificeres ved som antydnet i ministeriets skrivelse af 16. december 1949 at stille de enkelte styrelser frit med hensyn til, hvorvidt der til forekommende byggeopgaver skal benyttes amsarkitekter eller privat praktiserende arkitekter og ved at foretage en noget ændret afgrænsning af det statsbyggeri, som det skal påhvile amsarkitekterne at udføre, skal man fra kommissionens side — ud fra den opfattelse, at en amsarkitektordning, når den først er ført ud i livet, hurtigt vil vise sig at være et så betydningsfuldt led i hele administrationsapparatet, at der fra alle sider vil være en stigende forståelse af dens betydning og dermed et almindeligt ønske om i videst muligt omfang at udnytte den — ikke fraråde en sådan fremgangsmåde.

P. K. V.

K. H. Kofoed.

Thorsen.